

Dostluk Ormanı

Şeker
Lezizkirinti'ya
Ne Oldu?

Daisy Meadows
Gökkuşak Dizisi'nin Yazarından

Dostluk Ormanı

Sır tutabilir misin?

Lale ile Ceren, iki iyi arkadaş. İkisi de hayvanları çok seviyor. Dostluk Ormanı'nı keşfettikleri zaman hayalleri gerçek oluyor. Çünkü bu gizli dünyada yaşayan hayvanlar konuşabiliyor!

Kötü yürekli Grizelda, yine Dostluk Ormanı'nı ele geçirmenin peşinde. Kendine yeni hizmetkârlar buldu ve hepsi ormanı dağıtmaya başladı! Üstelik minik hamster Şeker Lezizkırıntı'yı yarasaya çevirmek üzereler!

₺8.00

www.beyazbalina.com.tr
www.istanbulbook.com.tr

7 yaş
ve üstü

ISBN: 978-605-188-256-7

9 786051 882567

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2018
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2018

DOSTLUK ORMANI SERİSİ- 9
Şeker Lezizkırıntı'ya Ne Oldu?
Daisy Meadows

Özgün Adı: Magic Animal Friends - 9
Olivia Nibblesqueak's Messy Mischief

ISBN: 978-605-188-256-7

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695

MATBAA SERTİFİKA NO: 34191

© Metin: Working Partners Limited, 2015

© Kapak ve illüstrasyonlar: Orchard Books, 2015

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Çeviren: Şebnem Tansu

Editör: Aslı Onat

Grafik Uygulama: Kübra Yeşilyurt

Baskı ve cilt: **MY MATBAACILIK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.**

Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sk.

No: 8/F Zeytinburnu / İstanbul

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 D: 1

Zeytinburnu / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 544 66 68 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Şeker Lezizkırıntı'ya Ne Oldu?

Daisy Meadows

Çeviren: Şebnem Tansu

ÖN SÖZ

En çok hangi hayvanı seversin? En çok hangi rengi seversin?

Sihirli bir ormanın içinde çok güzel yanıtlar bulabilirsin. Tavşan mı, geyik mi, kedi mi? Altın sarısı mı, yeşil mi, kırmızı mı? Sevdiğin hangi hayvan, hangi renk olursa olsun. Bu, seni Dostluk Ormanı'nda özel yapıyor. Öyle diyor Altın Kedi!

"Çiçekli Çalılık'ın, Dostluk Ormanı'ndaki tüm çiçeklerle bağı vardır. Çalılık çiçek açtığı sürece, ormandaki tüm çiçekler açacak." Sihirli güçler, hepimizin yaşamının birbiriyle olan bağına vurguluyor.

Dostluk Ormanı'na girebilmek için önce kitabı okumaya başlamalısın. Sonrasında Lale ve Ceren'i takip etmen yeterli olacaktır. Orada iyi ve güzel olan çok şey var. Bir de "Dostluk Ormanı benim olacak! Yeşil, saçlar içindir, yapraklar için

değil! Onu yok edeceğim! Tüm hayvanlar bu ormanı terk edecek!” diyen kötü bir cadı ile onun hizmetkârları var.

Ama çiçeklerin ve hayvanların bu ormandan başka gidecek hiçbir yeri yok. Lale, Ceren ve Altın Kedi, güzellikleri korumak için verdikleri mücadeleye senin de eşlik etmeni bekliyor.

Sizler de ağaç dikerek, yakınınızdaki hayvanlara yiyecek ve su vererek bir sihir gerçekleştirebilirsiniz. Neden olmasın?

Pedagog ve Özel Eğitim Uzmanı

Tolga Canay

Parlayan Ev

Güneşiği
Çimenliği

Çiçekli Çalılık

Altın Kedi'nin
Mağarası

Zehirli Mantar
Kafe

Zehirli Mantar
Açıklığı

Bayan
Tık Tık'ın
Kütüphanesi

Dostluk
Ağacı

Labirent

Gümüş
Çeşme

Düğün Çiçeği
Korusu

Fener

Dostluk Ormanı Haritası

Kaptan Bir
Numara Seyahat

Yel Değirmeni

Bay Zekitü'ün
İcat Barakası

Şaşkın Popi'nin
Mağarası

Hazine Ağacı

Pırlıtlı
Şelale

Sarıkanatların
Teknesi

Sü Değirmeni

Mağaraların
Girişi

Bataklık

Grizelda'nın
Kulesi

Sır saklayabilir misin?

Kuşlar, "Saklar," dedi bana.

O zaman sihirli ormanı anlatayım sana.

*Eski meşe ağacındaki kapının
ardındadır bu orman.*

Haydi izle beni, geçelim o kapıdan!

Hiç bitmeyecek maceralarımız

*Tanış onlarla: Sizin Hayvan
Dostlarımız!*

Sevgiler,

Altın Kedi

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM: Özel Bir Gün	11
İKİNCİ BÖLÜM: Pat!	21
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: Büyülü Çöplükten	
Gelen Yaratıklar	29
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: Gece ve Zeytin	37
BEŞİNCİ BÖLÜM: Bayan Ağaçtıkirtisi'nin	
Kütüphanesi	47
ALTINCI BÖLÜM: Şeker'in En Sevdikleri	53
YEDİNCİ BÖLÜM: Çan Çiçeği Deresi	63
SEKİZİNCİ BÖLÜM: Herkese Pasta!	75

Birinci Bölüm

Özel Bir Gün

Ceren Yıldız, "Bence bunlar pişti," diyerek fırından yeni çıkmış hayvan kurabiyelerini kokladı.

En iyi arkadaşı Lale Haziran, "Harika!" dedi. "Şimdi gidip beslenme saatine katılabiliriz!"

Kızlar, kurabiyeleri bir teneke kutuya boşalttılar ve Lale'nin evinden çıkıp bahçenin sonundaki ahıra doğru ilerlediler. Ama burası sıradan bir ahır değil, Lale'nin annesiyle babasının işlettiği, Minik Patilere Yardım Hastanesi'ydi. Lale ve

Ceren hayvanları çok seviyor ve fırsat buldukça bakımlarına yardım ediyorlardı. Neyse ki Ceren, hemen sokağın karşısında oturuyordu.

Güneşli bir sonbahar günüydü, ılık gün ışığı, ağaçlardaki turuncu ve kırmızı yaprakların üzerinde parlıyordu. Lale'nin annesi, tavşan ve ginepig kafeslerine taze saman koymakla meşguldü.

Lale, teneke kutuyu açtı. "Bak anne! Babam yulaf, rendelenmiş havuç ve olgun muzdan kurabiye yapmamıza yardım etti."

Bayan Haziran kurabiyelere baktı ve gülümseyerek, "Mımm, çok lezzetli görünüyorlar!" dedi.

Ceren, kahkaha atarak, "Bunlar insanlar için değil, hayvanlar için!" diye atıldı. Lale'nin annesinin şaka yaptığını biliyordu.

Bayan Haziran daha fazla yiyecek almak için hastaneye gittiği sırada, kızlar tavşan kafesine bir avuç kurabiye bıraktı. Tavşanlar etrafı koklarken komik sesler çıkardılar ve bıyıklarını titrettiler. Sonra iştahla kurabiyele-ri kemirmeye başladılar.

“Ne tatlılar, değişik mi?” dedi Lale. “Bana Zehirli Mantar Kafe’deki leziz yiyecekleri keyifle mideye indiren hayvanları hatırlattılar.”

Kızlar, birbirlerine bakıp gülümsediler. Zehirli Mantar Kafe, hayvanların minicik kulübelerde ve mağaralarda yaşadığı sihirli bir dünya olan Dostluk Ormanı’ndaydı. Dostluk Ormanı ile ilgili en olağanüstü şey, oradaki tüm yaratıkların konuşabiliyor olmasıydı!

Onları ormana götüren güzel kediye düşünen Ceren, “Altın Kedi’yi tekrar ne zaman göreceğiz

acaba?" dedi. "Hayvanlarla konuşmak çok eğlen-
celi."

"Ve onlarla birlikte maceralar yaşamak!" diye ek-
ledi Lale.

O sırada bir miyavlama duydular. Kafeslerden bi-
rinin ardında, taze çimler kadar yemyeşil gözleriyle
altın renkli, şirin bir yüz göründü.

"Altın Kedi!" diye bağırdı kızlar neşeyle. Kedi yanla-
rına geldi ve mırılayarak kızların bacaklarına sürtün-
dü. Sonra Haziran ailesinin bahçesinin aşağısından
akan Pırlıtlı Nehri'ne doğru dönüp tekrar miyavladı.

Gözleri parlayan Ceren, "Onu takip etmemizi is-
tiyor!" diye bağırdı. "Dostluk Ormanı'na geri dönü-
yoruz!"

İçleri heyecanla dolan kızlar, Altın Kedi'nin peşin-
den giderken, yere dökülmüş yapraklar, ayaklarının
altında hışırdıyordu. Nehrin üzerindeki basamak
taşlarından geçip Pırlıtlı Ovası'na vardılar. Şimdi ön-
lerinde kocaman, kurumuş bir meşe ağacı yükseli-
yordu.

Dallar, birden kızların gözlerinin önünde canlandı. Ama ağaç, bu kez parlak yeşil renkte yapraklarla kaplı değildi. Yapraklar, sonbaharın renkleri olan altın sarısına, kırmızıya ve kahverengiye bürünmüştü.

Ağacın tüm dallarından kırmızı palamutlar sarkıyor, kuşlar, dalların arasında neşeyle şakıyarak uçuşuyordu.

Altın Kedi, miyavladı. Bir patisini meşeye dayayınca, ağacın gövdesine kazınmış bazı harfler ortaya çıktı.

Kızlar, el ele tutuşup yazıları yüksek sesle okudular: "Dostluk Ormanı!"

Birden gövdede, kolu yaprak biçiminde bir kapı belirdi. Ceren kapıyı açınca, içeriden altın renkli, parlak bir ışık süzüldü. Altın Kedi, kapıdan içeri girdi.

Ceren, Lale'ye gülümseyip, "Bu sefer nasıl bir macera yaşayacağız acaba?" diye sordu.

Kalpleri heyecanla çarpan kızlar, Altın Kedi'nin peşi sıra ışığa doğru ilerlediler. Vücutları karın-calanmaya başladı ve hemen ardından küçüldüler.

Işık kaybolduğunda, Ceren ve Lale kendilerini Dostluk Ormanı'nın açıklığında buldular. Hava ılıktı ve etraf, mis gibi çiçek kokuyordu.

Altın Kedi, yumuşacık sesiyle "Hoş geldiniz," dedi.

Kızlar arkalarını döndüler. Kedinin boynunda altın renkli bir fular vardı. Artık ayakta duruyordu ve boyu, kızların omuzlarına geliyordu. Koşup onlara sarılarak, "Size bir sürprizim var!" dedi.

Sürprizin ne olduğunu merak eden kızlar, Altın Kedi'nin peşinden gittiler. Ağaç köklerine oyulan ve dalların üzerine kondurulan minik kulübelerin önünden geçerken arkadaşlarının kuyruğu, heyecanla sallanıyordu. Ancak ne zaman gelseler onlara el sallayan hayvanların hiçbirisi ortalarda görünmüyordu.

"Dostluk Ormanı, bugün çok sessiz görünüyor Altın Kedi," dedi Ceren. "Bir şey mi oldu?"

Kedi gülümseyerek, "Göreceksiniz," dedi.

Minik açıklığa vardıklarında, burunlarına güzel kokular geldi. Bir sürü hayvan küçük, pembe bir kulübenin dışında toplanmıştı. Kızlar, hayvan arkadaşlarını neden göremediklerini şimdi anlamışlardı; herkes buradaydı!

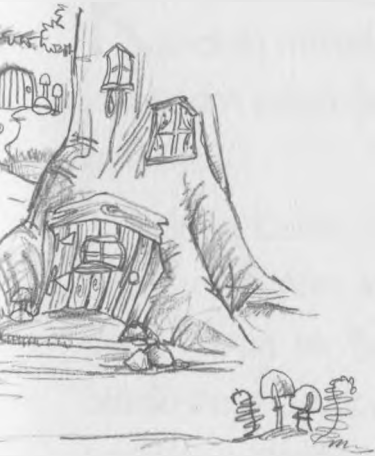
"Şu pastalarla çöreklerle bak!" dedi Ceren.

"Demek lezzetli kokular fırından geliyormuş!"

Altın Kedi yeniden gülümsedi, "Kapıdaki tabelayı gördünüz mü?"

"Lezizkırıntı Fırını," diye okudu Lale.

"Büyük açılış bugün," dedi Altın Kedi, "Lezizkırıntı ailesi pasta süsleme yarışması düzenliyor. Herkes davetli." Yeşil gözleri parladı. "Haydi, gidip kutlama hazırlıklarına yardım edelim!"

İkinci Bölüm

Pat!

Kızıl kahverengi bir hamster ailesi, fırının dışındaki masalarda oturan diğer hayvanlara kek ikram ediyordu. Kızlara el sallayıp yanlarına geldiler.

“Lale ve Ceren, Bay ve Bayan Lezizkırıntı ile tanışın,” dedi Altın Kedi. “Bunlar da çocukları Badem, Tarçın ve Şeker.” Yavru hamsterların her birinin başında çiçekten yapılmış taçlar vardı. Şeker’inki, güllerden yapılmıştı. Kızlar eğilip onları

selamlayınca, minik patisini Ceren'in eline koydu ve tatlı bir sesle "Sizinle tanışmak gerçekten çok hoş," dedi.

O sırada, kızların diğer arkadaşları da geldi. "Merhaba!" dedi fare Moli Titrekkuyruk.

Pembe sırt çantasıyla yanlarına gelen gümüş renkli, çizgili kedi Bella Çizgilipati de heyecanla, "Merhaba Ceren, Merhaba Lale!" diye seslendi.

"Hey, dönmüşsünüz!" dedi kirpi İnci Dikenlisirt.

Lale arkadaşlarına sarılırken, "Sizleri yeniden görmek çok güzel!" dedi. Kızlar, daha önce Moli, Bella ile İnci'yi tehlikeden kurtarmışlar ve onlarla iyi arkadaş olmuşlardı.

İnci, Ceren ile Lale'yi küçük hayvanların pastaları süsledikleri uzun masaya götürdü. Pastaların üzerine renkli kremler sıkıyorlardı.

"Yaptığınız güneş desenini beğendim," dedi Lale.

"Küçük çiçekleri de," diye ekledi Ceren.

"Teşekkür ederiz, teşekkür ederiz!" diye bağırdı küçük hayvanlar.

Lale kulübeyi gösterip, "Çok güzel, öyle değil mi Ceren?" dedi.

Fırının çatısı, sazlardan yapılmıştı. Zemin katta bir dükkândı, diz çöküp minik penceresinden içeri baktılar. Bir tezgâhın üzerinde düzinelerce pasta duruyordu ve hepsi kremayla süslenmişti. "Çok tatlı," dedi Ceren. "Her şey nefis görünüyor!"

Lale, üzerinde fırfırlı örtüler bulunan minik yatakların bulunduğu üst katın penceresinden bakarken, birinin ayağına dokunduğunu hissetti. Aşağı bakınca, elinde kocaman bir kâse, yüzünde neşeli bir gülücük olan Şeker'i gördü.

Hamster, elindeki karışımı göstererek, "Krema yemek ister misin?" diye sordu. "Nektar kreması

yapmanın sırrını yalnızca biz Lezizkırıntılar biliriz. Çok lezzetlidir! Gelin bakın!”

Kızları masaya götürüp ucu delik bir torba aldı. “Bunu baykuş Bay Zekitüy icat etti,” dedi. “Adı Koylay-Krema-Sıkma Torbası.”

Şeker, deliğin yanındaki düğmeyi gösterip, “Farklı renkler elde etmek için bunu döndürüyorsun,” dedi ve pastanın üzerine pembe krema sıktı.

O sırada mavi spor ayakkabılar giymiş küçük bir tarla faresi, yanlarına gelip, “Şeker, benimki yine bitti,” dedi utanarak.

Gülümseyen hamster, “Şirin Minikpati!” dedi. “Bu senin üçüncü torbandı! Neyse, benimkini paylaşıyoruz.” Kızlara dönüp fısıldadı. “Şirin benim en iyi arkadaşım. Kremayı o kadar çok seviyor ki bence hepsini kendi yiyor!”

Elinde kremayla koşturaya başlayan Şirin, birden bağırdı. “Dikkat edin!”

Pat!

Şeker Lezizkırntı'ya
Ne Oldu?

Kapının üzerinde asılı yeni tabelaya pasta parçaları yapışmıştı!

Şeker, etrafına bakınarak, "Kim yaptı bunu?" diye sordu.

"He he he he!" diye bir ses duydu Ceren. Etrafına bakındı ama gülme seslerinin nereden geldiğini göremedi, sonra...

Pat!

Pat!

Pasta tam yüzünün ortasına çarpınca, "Hey!" diye bağırdı Şirin.

Yanaklarındaki pembe kremayı sildi ve patisini yalayıp temizlerken kıkırdadı.

Ama pastalar havada uçuşmaya başlayınca, hayvanlar bağırarak kaçışmaya başladılar.

Pat, pat, pat!

Ceren ve Lale, şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Biri pasta fırlatıyordu! Ama kim?

Üçüncü Bölüm

Büyülü Çöplükten Gelen Yaratıklar

Şeker ve Lale, Şirin'in üstünü başını temizlemesine yardım ederken Ceren, yakındaki çalılıklara bakıp pastaları kimin attığını bulmaya çalıştı. Ama kimseyi göremedi.

"Yarışmamızı kim mahvetti?" diye inledi Badem Lezizkırıntı.

Kardeşi Tarçın, "Pastalarımızı da bozdular!" dedi öfkeyle.

Ceren, telaşla Altın Kedi ve Lale'ye baktı. "Sizce bunun arkasında Grizelda mı var?"

Grizelda, Dostluk Ormanı'nı ele geçirmek isteyen bir cadıydı. Hayvanları ormandan kaçırmak için sürekli korkunç yollara başvuruyordu. Önce pis kokulu Boggitleri kullanmış, sonra da dört yavru ejderhayı kaçırp onları kendisine yardım etmeye zorlamıştı. Ama Lale, Ceren ve Altın Kedi, onu yenmeyi hep başarmıştı.

Altın Kedi, ona endişeyle bakarken, "Grizelda'nın işi olabilir bu," dedi. "Acaba yine hain bir plan mı yaptı?"

Lale, kediye sarılıp "Öyle bile olsa onu bir şekilde durdururuz," dedi. "Öyle değil mi Ceren?"

Ceren başını salladı. "Dostluk Ormanı'nı korumak için her şeyi yaparız!" Birden çığlık attı. "Orada, masanın altında! Bir pati gördüm! İşte orada!"

Aniden kirli bir pati göründü ve bir kâse sarı krema fırlattı.

Kâse çat! diye kırılınca, bütün krema çimenlere sıçradı.

"Başka bir ejderha olabilir!" diye bağırdı Bayan Lezizkırıntı. "Çabuk ufaklıklar, fırına girin!"

Hayvanlar, koşup içeri saklandılar. Lale, Ceren ve Altın Kedi de gidip masanın altına baktılar. Pis ve arsız dört yaratık, onlara baktı. Boynuna kirli bir kravat bağlanmış, kanatları lekeli, siyah bir yarasa ile sümükle kaplı, siğilli bir kurbağa vardı karşılarında. Onların yanında da dağınık tüyle-ri pis kokan bir karga ve kirli kürkü topak topak

olmuş bir fare duruyordu. Hepsinin de ayakları pastaya bulanmıştı.

"Kesin şunu!" diye bağırdı Lale. "Ortalığı dağıtacaksınız!"

Pis yaratıklar, keyifle kıkırdadılar.

"Ama biz etrafı dağıtmayı seviyoruz!" dedi yarasa. "Çok eğlenceli!" Masayı devirip pastaları etrafa saçtı.

Kurbağa, kıkırdayarak kremaların üstüne zıplarken, fare, güzel masa örtüsünün üzerinde gezinip her yere kirli ayak izlerini bıraktı. Karga da etrafta heyecanla zıplayıp yarasanın atacak pasta toplamasına yardım etti.

Ceren, bir diğer pastadan kaçmak için eğilirken "Kim bunlar, nereden geldiler?" diye sordu.

Altın Kedi "Büyülü Çöplük'ten gelmiş olmalılar," dedi üzüntüyle. "Grizelda'nın kulesinin yakınında, iç karartıcı bir yer. Bir zamanlar havuzları, nilüferleri ve söğüt ağaçlarıyla çok güzel bir bahçeydi. Sonra yaramaz Büyülü Çöplük yaratıkları, orayı

kocaman bir çöplüğe çevirdi. Şimdi bir çöp dağına benziyor."

"Bu yaratıklar çok kötü," dedi Lale.

"Aslında kötü niyetli değiller," diye açıkladı Altın Kedi. "Sadece böyleler, etrafı dağıtmaktan hoşlanıyorlar."

Ceren, ağaçların arasından onlara doğru süzülen bir şeyi göstererek, "Bakın!" dedi. Gelen, sarı bir küreydi. Bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu. "Grizelda bu!"

Küre, pis kokulu sarı yeşil kıvılcımlar saçarken geri çekildiler.

Kıvılcımlar kaybolunca ortaya uzun boylu, kemikli bir cadı çıktı. Yeşil saçları başının üzerinde yılan gibi kıvrılıyordu. Mor giysisinin altındaki siyah pantolonunu ince topuklu çizmelerinin içine sokmuştu.

"Her işe burunlarını sokan kızlar geri dönmüş," dedi alaylı alaylı. "Ama bu sefer kazanamayacaksınız! Dostluk Ormanı'nı ele geçirmek için yeni bir planım var! Ha ha!"

Büyülü Çöplük'ten gelen yaratıkları işaret edip, "Onlar benim yeni hizmetkârlarım," dedi. "Başınıza dert açmak istemiyorsanız, onlarla uğraşmayın."

Yarasa, cadının omzuna kondu.

"Bu Zeytin," dedi Grizelda "ve işte Maşa da geliyor."

Maşa, üzerinde solmuş bir çiçek bulunan, samandan yapılmış, buruşuk bir şapka takıyordu.

Kuyruğunu cadının ayağına dolayıp sırttı.

"Kara!" diye seslendi Grizelda.

Yeleğinin bir düğmesi eksik olan karga da uçup cadının diğer omzuna kondu.

Grizelda, kolyesini düzeltip paytak paytak yürüyen sümüklü kurbağayı işaret etti.

"Ben de Zıpzıp," diye guruldadı kurbağa.

Grizelda kahkaha attı. "Siz kızlar, hizmetkârlarımı durduramayacaksınız. Ormanı öyle fena dağıtacaklar ki tüm hayvanlar kaçmak isteyecek. Ondan sonra da Dostluk Ormanı benim olacak!"

Elini kaldırdı. Parmak uçlarından çıkardığı mor kıvılcımlar, Büyülü Çöplük yaratıklarının etrafında çatırdadı.

Grizelda, son bir kez kahkaha atıp parmaklarını şıklattı ve pis kokan sarı kıvılcımların arasında gözden kayboldu.

"Neyse ki gitti," dedi Ceren.

"O mor kıvılcımlar da neydi?" diye sordu Lale. "Sence Grizelda'nın kötü büyülerinden biri miydi?"

Altın Kedi, başını bilmiyorum dercesine iki yana salladı. Kuyruğunu endişeyle kıvrıyordu.

Ceren, içini çekerek, "Grizelda'nın kıvılcımlarının altından hep korkunç şeyler çıkar," dedi. "Dikkatli olmamızda fayda var."

Grizelda gidince, hayvanlar birer birer fırından çıkmaya başladı.

Şeker, güllü tacındaki kremaları temizliyordu ki "Ciykkk!" diye bağırın Yarasa Zeytin, doğrucu ona uçu ve küçük hamsterin üzerinde kanat çırpı. Kanatlarından çıkan mor kıvılcımlar hamsterin etrafında çatırdayınca, kızların soluğu kesildi.

"He he he he," diye kıkırdadı Yarasa Zeytin. "Bu çok eğlenceli olacak!"

Endişeyle Lale'ye bakan Ceren, "Ah, olamaz! Bu yarasa, Şeker'e bir şey yaptı! Ama ne?" dedi.

Dördüncü Bölüm

Gece ve Zeytin

Zeytin, tiz kahkahalar atarak Büyülü Çöplük yaratıklarına baktı. "He he he! Haydi, Grizelda'nın emrettiği gibi, ormanı dağıtmaya başlayalım!"

Dört pasaklı hayvan, ağaçların arasında gözden kayboldu.

Herkes, Şeker'in etrafında toplandı. Küçük hamsterin kulakları titriyordu ve gözleri korkudan iri iri açılmıştı.

Şeker Lezizkırıntı'ya
Ne Oldu?

Titreyen bir sesle, "O kıvılcımlar neydi?" diye sordu.

Altın Kedi ona sarılıp, "Bilmiyoruz," dedi yavaşça. "Ama her şey düzelecek, sana söz veriyorum."

O sırada, "Korkarım yarışma iptal oldu," diye duyurdu Bayan Lezizkırıntı.

Hayvanların hepsi üzgündü ama dört bir yana saçılmış pastalarla oraya buraya sıçramış kremalardan oluşan dağınıklığı hep birlikte topladılar. Ceren ve Lale işe o kadar dalmışlardı ki Altın Kedi, "Gece olmak üzere. Artık evinize gitmelisiniz," diyene kadar saatin kaç olduğunu fark etmediler.

Kızlar, birbirlerine baktılar.

Ceren endişeliydi. *Grizelda onları ormanı mahvetmekle tehdit ederken nasıl gideriz?* diye düşündü.

"Kalmak istiyoruz," dedi Lale, "böylece kötü bir şey olursa size yardım edebiliriz."

Ceren de başını sallayıp, "Ormanda olduğumuz sürece evimizde zaman duruyor," dedi "yani annelerimizle babalarımız bizi merak etmez."

Altın Kedi kızlara sarılarak, "Siz çok iyi dostlarsınız," dedi. "Benim kulübemde uyuruz, böylece Şeker'in başına bir şey gelirse, hemen yardımına koşabiliriz!"

"Ciykkk! Ciykkk!"

Şaşkınlıkla uyanan Lale, gözlerini ovuştururken "Bu ses de ne?" diye mırıldandı. Altın Kedi'nin kulübesinde, yorgan ve yastıklardan oluşan bir yatakta yatıyordu. Bir gece lambasından yayılan

yumuşak ışık içeriği aydınlatıyordu ama kapının penceresinden dışarısının hâlâ karanlık olduğunu görebiliyordu.

Ceren ve Altın Kedi de uyandılar ve uykulu uykulu gözlerini kırıştırdılar.

"Ciykkk! Ciykkk!"

Gürültü, Altın Kedi'nin kulübesinin hemen dışından geliyordu.

"Neler oluyor?"
diye sordu Ceren uykulu bir sesle.

Dışarı çıkınca, pijamalarıyla dışarı fırlamış, endişeli bir hayvan kalabalığıyla karşılaştılar. Minicik pijamalarını giymiş Titrekkuyruk ailesi, birbirlerine sarılmıştı. Yerde bir sürü yaprak ve yolunmuş çiçek vardı. Köpek Şaşkın Popi yanlarına geldi.

Kukuletası, bir gözünün üstüne düşmüştü. Esneyerek, *"Neler oluyor?"* diye sordu.

"Bizim kulübenin dışından sesler gelmeye başladı," dedi Moli Titrekkuyruk. "Sesi takip ettik ve bizi buraya, yaprakların arasına getirdi. Çok korkunçtu!"

Lale, onu kucağına aldı. Moli o kadar küçüktü ki kız, onu tek eliyle taşıyabiliyordu. "Korkma," dedi. "Neler olduğunu bulacağız."

"Bak!" dedi Ceren birden. "Şu çam ağacının altında iki gölge var!"

Ağacın yakınına gittiler.

"Ciykkk!"

Tam o sırada gölgeler hareket edip ay ışığına çıktılar.

"Bu... Bunlar... Zeytin... ve Şeker!" diye bağırdı Ceren.

Yarasa, gül çalılıklarından kopardığı yaprakları omzunun üstünden yere atarken Şeker de düğün çiçeklerini yolup havaya fırlatıyordu.

Altın Kedi, nefesini tuttu. "Demek ortalığı onlar karıştırmış!"

"Ciykkk!" dedi Zeytin.

"Ciykkk!" dedi Şeker. Zeytin bir başka çalığa doğru uçtu ve küçük Şeker de patilerini kanat gibi çırparak onu yerden takip etti.

Lale, şaşkınlıkla "Şeker, Zeytin gibi uçmaya çalışıyor!" diye bağırdı. "Ve onun gibi ses çıkarıyor!"

Zeytin, pençelerini uzatıp küçük hamsteri kaldırdı ve bir dalın üstüne koydu. Şeker, patilerini çırttı, hâlâ uçmaya çalışıyordu.

Tiz bir çığlık yükselince Moli, küçük kulaklarını tıkadı.

Lale, ona sarıldı ve Ceren ile Altın Kedi'ye bakıp, "Demek mor kıvılcımlı büyü, buna neden oluyormuş!" dedi. "Zeytin, Şeker'in tıpkı kendisi, yani pasaklı bir yarasaya gibi davranmasını sağladı!"

Soluğu kesilen Altın Kedi, "Ah, olamaz!" diye inledi.

Ceren ağacın altına giderek, "Şeker!" diye seslendi. "Aşağı gel!"

"Gelmem!" diye bağırdı Şeker.

Zeytin, "Bu çok eğlenceli!" diye kıkırdadı. "Şeker, çok geçmeden gerçek bir yarasaya dönüşecek. Ardından diğer hayvanları da yarasaya çevirecek. Sonra tüm Dostluk Ormanı hayvanları pasaklı olacak ve bizim gibi eğlenecekler!"

Kızlar,
korkuya kapıl-
mıştı. "Ormanın pasaklı
yaratıklarla dolu olduğunu
düşünsenize," dedi Ceren.

Kederle başını sallayan Altın

Kedi, "Ormanın sonu, Büyülü

Çöplük gibi olacak," dedi.

"Ve Grizelda, Dostluk
Ormanı'nı ele geçirecek,"
diye tamamladı cümlesini
Lale.

Tam o sırada Lezizkır-
ıntı ailesinin geri kalanı
geldi, hepsi de çok üz-
gün görünüyordu.

"Şeker'imiz nerede?"
diye bağırdı Bayan Le-
zizkırıntı. "O..."

Kızının ağacın tepesinde bir yarasa gibi çırpındığını görünce, durup yutkundu. Ceren, kolunu küçük hamsterın omzuna koyup onu rahatlatmaya çalıştı. Yavaşça onun sırtını sıvazlayıp, "Merak etmeyin," dedi. "Size söz veriyorum, Şeker'i eski hâline döndürmenin bir yolunu bulacağız."

Endişeyle Lale'ye baktı, bu sözü nasıl yerine getireceklerini bilmiyordu.

Lale, bir süre düşündü. "Zeytin'in mor kıvılcım büyüğü hakkında biraz daha bilgi edinebilirsek, Şeker'i kurtarabiliriz. Haydi, gidip Bayan Ağaçtıkırtısı'nı ziyaret edelim!"

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

Beşinci Bölüm

Bayan Ağaçtıkırtısı'nın Kütüphanesi

Gün ağarırken Ceren, Lale ve Altın Kedi, Bayan Ağaçtıkırtısı'nın evine doğru yola çıktılar.

Bir kestane ağacının geniş gövdesindeki kapının önünde duran Altın Kedi, "İşte geldik," dedi. Kapı çalınır çalınmaz açıldı ve bir ağaçkakan dışarı çıktı.

"Ah, merhaba Altın Kedi," dedi ağaçkakan.
"Ceren ve Lale'yi kütüphaneme getirmişsin!"

"Merhaba Bayan Ağaçtıkirtısı," dedi kızlar.

"İçeri gelin," dedi ağaçkakan. "Çabuk! Çabuk!"

Ceren ve Lale, Bayan Ağaçtıkirtısı'nın evini daha önce de ziyaret etmişlerdi. Ama dışarıdan küçük görünen evin içinin genişliği, onları hâlâ şaşırtıyordu!

Ceren, etrafa bakınıp Bayan Ağaçtıkirtısı'nın yavrularını aradı. "Tıttık ve Toktok nerede?"

Ağaçkakan, sarmaşık yapraklarından örülmüş perdeyi araladı. İki yavru kuş, bir yastığın üzerinde birbirlerine sokulmuş, uyuyorlardı.

"Çok yorgunlar," dedi Bayan Ağaçtıkirtisi. "Kor-
kunç bağrıışmalar bütün gece sürdü. Siz de duy-
dunuz mu?"

"Evet, onun için geldik zaten," diyen Lale, ona
Şeker'in başına gelenleri anlattı. "Kitaplarınıza
bakıp Zeytin'in büyüsunü bozmanın bir yolunu
bulmak istiyoruz," diye tamamladı konuşmasını.

"Elbette!" dedi Bayan Ağaçtıkirtisi.

Ceren, üç sihirli merdivenin durduğu köşeye
doğru ilerledi ve birinci merdivene tırmanarak,
"Hamster!" dedi.

Sihirli merdiven, kendi kendine hareket ederek 'hayvanlar' bölümüne doğru kayınca, Ceren heyecandan titredi. Rafta, hamsterlarla ilgili bir sürü kitap vardı.

Altın Kedi, ikinci merdivene çıkıp, "Cadılar!" dedi.

Lale de üçüncü merdivene çıkıp, "Yarasalar!" diye bağırdı.

Merdiven bir rafın sonuna doğru kayarken, yukarıdan tiz bir çığlık duyuldu. Zeytin ve Şeker, rafın üzerinde oturuyorlardı!

"Peşimizden gizlice içeri girmiş olmalılar!" diye bağırdı Lale.

Zeytin, yere bir kitap atıp, "Yuppi!" diye bağırdı neşeyle.

Bayan Ağaçtıkırtısı, telaşla kanatlarını çırparak, "Lütfen yapmayın!" diye yalvardı.

Şeker de yere bir kitap attı ve "Etrafı dağıtmak çok eğlenceli!" diye bağırdı. Sonra kıkırdayarak bir raf dolusu kitabı daha yere fırlattı.

Bayan Ağaçtıkirtisi, eline bir süpürge aldı ve Zeytin'i kütüphanenin içinde kovalayarak, "Çıkın dışarı!" diye bağırdı. "Kitaplarımı rahat bırakın! Çabuk! Çabuk!"

Sonunda Zeytin, Şeker'i de alıp kapıdan dışarı uçtu. Ceren, Lale ve Altın Kedi, kitapları bir araya toplayıp araştırmalarına devam ettiler.

"Burada yarasa büyüleriyle ilgili hiçbir şey yok," diyerek içini çekti Altın Kedi.

Raftaki son kitabı inceleyen Lale, "Bekle!" dedi. "Buldum! Mor kıvılcımlar!"

Merdivenden aşağı atlayıp sayfaları çevirmeye başladı ve yüksek sesle "Eski hâline döndürme büyü," diye okudu.

"Eski hâline mi dönmek istiyorsun?

O zaman şunları yapman gerek.

En sevdiğin şeyleri topla.

Senin için değerli olanları.

En çok ne yapmayı seversin?

En sevdiğin yiyecek ne?

Peki ya en büyük sırrın?

İşte sana küçük bir sınav.

Hepsini en sevdiğin yere koy,

Olmayı sevdiğin yere.

Biri bunların ismini yüksek sesle söylediğinde

Döneceksin sen de eski hâline."

"Yaşasın!" dedi Ceren. Lale'ye sarılıp, "Büyüyü nasıl bozacağımızı buldun!" dedi ve büyüünün sözlerini her zaman cebinde taşıdığı deftere not etti. "Haydi, şimdi gidip Grizelda'nın planını bozalım!"

Altıncı Bölüm

Şeker'in En Sevdikleri

Üç arkadaş fırına geri döndüklerinde, Bayan Lezizkırıntı koşarak yanlarına geldi.

"Şeker'i gördünüz mü?" diye sordu Tarçın Lezizkırıntı.

Lale, başını evet anlamında salladı. "Merak etme, son derece neşeli görünüyordu. Artık ona nasıl yardım edeceğinizi de biliyoruz!" Sonra, onlara büyü hakkında öğrendiklerini açıkladı.

Lale'nin konuşması bittikten sonra Ceren, "Şeker'in en sevdiği şeyler nelerdir?" diye sordu.

"En sevdiği şey resim yapmaktır!" dedi Bayan Lezizkırntı. Badem Lezizkırntı'ya döndü. "Şeker'in resim defterini getirebilir misin?"

Minik hamster içeri girdikten bir süre sonra, resim defteriyle geri döndü. Defteri eline alan Ceren, sayfaları çevirdi. Bu defter de daima cebinde taşıdığı kendi defteri gibi, renkli resimlerle doluydu.

"Peki, Şeker'in en sevdiği yiyecek hangisidir?" diye sordu Lale.

"Pembe kirazlar!" dedi tüm aile bir ağızdan.

"Pastaları onlarla süslemeye bayılır," dedi Bayan Lezizkırıntı "ama şu an elimizde hiç pembe kiraz yok."

"Biz buluruz," dedi Altın Kedi. "Şimdi Şeker'in en büyük sırrını öğrenmemiz gerek. Ama bu bir sır olduğuna göre siz de bilmiyorsunuzdur."

Hamsterlar, tüylü başlarını iki yana salladılar.

"Üzülmeyin," dedi Altın Kedi. "Ne olduğunu öğreneceğiz. En sevdiği hobisini öğrendik, resim defterini aldık. Haydi, şimdi gidip biraz pembe kiraz toplayalım."

Ceren, üzerinde ormandaki tüm hayvanların yediği lezzetli meyve ve yemişlerin yetiştiği, büyük ağacı hatırladı. Gülümseyerek, "Doğru Hazine Ağacı'na!" dedi.

Ama Altın Kedi, başını iki yana sallayıp, "Kirazlar Hazine Ağacı'nda yetişmiyor," dedi. "Kiraz Ağacı Köşesi'nde yetişiyorlar."

Altın Kedi, Lezizkırıntılarla vedalaşıp kızları sıra sıra dizilmiş kiraz ağaçlarının bulunduğu, güneşli bir açıklığa götürdü. Ağaçların bazıları havayı tatlı kokularla dolduran, uçuk pembe çiçeklerle kaplıydı. Diğerlerinin üzerinde de olgunlaşmış kirazlar vardı.

Lale, çiçeklerin kokusunu içine çekerek, "Çok güzeller," dedi.

"Ama burada pembe kiraz yok!" diye bağırdı Ceren. "Hepsi kırmızı."

"Bu kirazların hepsi sihirli," diye açıkladı Altın Kedi. "Belki de onlara 'pembe kiraz' denmesinin

nedeni, yedikten sonra olanlardır.” Şaşkınlıkla etrafına baktı. “Normalde her ağacın yanında yere yapıştırılmış, ağaç kabuğundan etiketler olur ama şimdi hepsi gitmiş.”

Tam o sırada, meyve bahçesinin ötesinden tiz bir çığlık duyuldu.

“Bakın!” diye bağırdı Lale. “Büyülü Çöplük’ten gelen yaratıklar!”

Ceren üzüntüyle, “Etiketlerin nereye gittiği belli oldu,” dedi.

Zeytin ve diğerlerinin yanında bir etiket yığını vardı. Karga Kara, gagasıyla etiketleri birer birer yırtıyor, sonra da parçalarını neşeyle çığlık atan kurbağa Zıpzıp ve fare Maşa’ya fırlatıyordu.

Kıkırdayan Şeker, patilerini çırpı ve yaramaz bir yarasa gibi bağırdı.

Zıpzip, kızlarla Altın Kedi'yi görünce, "Gelmişler!" diye vırakladı.

Dört Büyülü Çöplük yarattığı ile Şeker, biraz kiraz alıp Altın Kedi ile kızlara attılar.

Kirazlardan biri Ceren'in başına çarpınca, "Hey!" diye bağırdı kız.

Bir kiraz da Lale'nin yanağına gelmişti. "Ah, olamaz!" diye bağırdı o da.

"He he!" diye güldü fare. "Siz de pislendiniz!"

Ona daha fazla meyve atmaya başladıklarını gören Ceren, eğilip diğerlerine "Ben Şeker'e pembe kirazları soracağım," diye fısıldadı. "Bu arada siz de onları oyalayın." Lale, bir avuç dolusu kiraz alıp Büyülü Çöplük yaratıklarına atarak "Yakalayın!" diye bağırdı.

Yaratıklar
neşeyle bağı-
rıp biraz daha
kiraz fırlatırken,
Ceren, eğilip açıklığın
kenarındaki ağaçlara doğ-
ru koştu.

“Şeker,” diye seslendi Ceren.
“Pembe kirazlar hangi ağaçta yetişiyor?”

“Bilmiyorum,” diye kıkırdadı Şeker. “Yarasalar
kiraz sevmez.” Biraz kiraz alıp, “Dikkat et!” diye
bağırdı.

İnleyen Ceren, *kendini gerçekten de yarasa
sanıyor*, diye düşündü.

Meyvelerden kaçıp koşarak diğerlerinin yanına
döndü. Hep birlikte bir ağaç gövdesinin arkasına
saklanıp Büyülü Çöplük yaratıklarının neşeyle ki-
raz savaşı yapmasını izlediler. Her yer kıpkırmızı
olmuştu.

“Şimdi ne olacak?” diye sordu Lale.

"Hangi kirazların pembe olduğunu anlamak için birazını yiyeceğim," dedi Ceren.

Ağızına bir kiraz attı. "Muhteşem! Ne oldu, tahmin edin? Bu kirazların çekirdeği yok. Bu..." Sustu.

Altın Kedi ve Lale, gülmekten yerlere yatmışlardı.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu Ceren.

"Burnun," dedi Lale soluk soluğa. "Mavi beneklerle doldu!"

Altın Kedi kıkırdayarak, "Bu, mavi benekli kiraz ağacının meyvesi olmalı," dedi. "En azından hangisi olmadığını anladık. Başka bir tane deneyelim."

Bu kez Lale ağızına bir kiraz attı. Çok geçmeden gülme sırası Ceren'e gelmişti. Lale'nin kirazları, yanaklarını yeşile boyamıştı.

Altın Kedi'nin denediği kirazlar

bıyıklarını kıvrıcık yaptı. Ceren'in denediği kirazlar ise kulaklarını sivrileştirdi!

Lale kocaman bir kiraz yerken, Ceren ile Altın Kedi'nin gülümsediğini gördü. "Ne oldu?"

"Şeker'in en sevdiği yiyeceği buldun," dedi Ceren kahkaha atarak, "ve artık bu yiyeceğin ne yaptığını biliyoruz. Lale, saçların parlak pembe!"

Yedinci Bölüm

Çan Çiçeği Deresi

Ceren'in yanakları ve kulakları, bir süre sonra normale döndü. Lale'nin burnunun ve saçlarının düzelmesi ise biraz daha uzun sürdü. Bıyıkları düzleşen Altın Kedi de rahat bir nefes aldı.

Lale, cebine biraz pembe kiraz koyup, "Artık Şeker'in hobisini ve en sevdiği yiyeceği biliyoruz," dedi. "Ama en büyük sırrını hâlâ keşfedemedik..."

Bir süre düşünen Ceren, "Belki tarla faresi Şirin Minikpati biliyordur," dedi. "O, Şeker'in en iyi arkadaşı."

"Tabii ya!" dedi Altın Kedi. "Haydi gidip ona soralım, fırının hemen yanındaki kulübede oturuyor."

Aceleyle geri döndüler ve doğruca Minikpatilerin çimenlikteki, dağ gülleriyle kaplı yuvasına gittiler.

Ceren, eğilerek mavi kapıyı çaldı.

Kapıyı açan Şirin, telaşla "Şeker'i buldunuz mu?" diye sordu.

"Hayır, bulamadık," dedi Lale. Şirin'in bıyıkları, üzüntüyle aşağı sarktı.

"Sen Şeker'in en iyi arkadaşısın," dedi Ceren. "Yardıma ihtiyacımız var."

"Şeker'in sırrı nedir, biliyor musun?" diye sordu Lale.

"Bu çok basit!" diye bağırdı minik tarla faresi. "Bu..." Sustu. "Ah! Ama birinin sırrını açıklamak doğru değil ki."

Lale, farenin küçük patisini okşadı. "Şirin, başı dertte olan birinin sırrını söylemen yanlış değil. Şeker'i Grizelda'nın büyüsünden kurtarmak için bunu gerçekten öğrenmemiz gerek."

Başını sallayan Şirin, "Tamam o zaman," dedi. "Onun sırrı, bebek hamster oyuncağı Ceviz. Şeker artık Ceviz'le oynayamayacak kadar büyüdüğüünü düşünüyor bu yüzden de onunla gizli gizli oynuyor."

Altın Kedi ve kızlar, sırrı nihayet öğrendiklerine çok sevinmişlerdi.

Lale, "Teşekkürler Şirin!" diyerek minik fareye öpücük yolladı.

Hemen yan taraftaki fırına koştular. Kapıyı Bayan Lezizkırıntı açtı.

Şeker Lezizkırıntı'ya
Ne Oldu?

"Şeker'i kurtarmak için
bir şeye daha ihtiyacımız
var," diye açıkladı Altın
Kedi. "Ceviz!"

Ama Bayan Lezizkırıntı patisini endişeyle
sıkıp, "Eyvah," dedi. "Şe-
ker, oyuncağıyla ay-
lardır oynamıyor. Ceviz
nerede olabilir ki?"

O sırada Badem kapıya gelip, "Ben Şeker'in
odasına bakacağım," dedi. Ama geri döndüğün-
de, başını iki yana sallıyordu. Üzgün bir sesle,
"Ceviz'i hiçbir yerde bulamadım," dedi.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu Ceren.

Bayan Lezizkırıntı'nın gözleri, yaşlarla doldu.
Hıçkırarak, "Şeker, pasaklı bir yarasaya mı dönü-
şecek?" diye sordu.

Lale ona sarılıp, "Bunun olmasına izin verme-
yeceğiz," diye söz verdi. "Pes etmeyeceğiz."

Altın Kedi ve kızlar oturup ne yapacaklarını düşünürken, Bayan Lezizkırıntı da onlara yuvarlak bardaklarda ahududu gazozu ikram etti.

Ceren, gazozunu içerken bir yandan da Şeker'in resim defterine bakıyordu. "Burada sizin resminiz var Bayan Lezizkırıntı," dedi. "Ah, işte şu da Zehirli Mantar Kafe." Sayfayı çevirince, kıyısında çan çiçekleri olan bir derenin resmini gördü. Şeker, resmin altına minicik el yazısıyla Çan Çiçeği Deresi diye yazmıştı.

Resmi yakından inceleyen Ceren, çığlık attı.

"Çok güzel bir resim, değil mi?" dedi Lale.

"İyice bak!" dedi Ceren. "Resimdeki çan çiçek-
lerinin arasında bir şey var."

"Küçük bir hamster bu!" dedi Lale.

"Evet," dedi Ceren. "Ama belki de gerçek bir
hamster değil, oyuncak hamster Ceviz'dir! Şe-
ker kimse Ceviz'le oynadığını görmesin diye, onu
orada, Çan Çiçeği Deresi'nin kıyısında saklıyor
olabilir!"

Ceren sayfaları çevirdikçe Şeker'in, sayfaların
çoğunu Çan Çiçeği Deresi resimleriyle doldurmuş
olduğunu gördüler.

Heyecanlanan Lale, "Burası, onun en sevdiği
yer galiba!" dedi. Sonra Altın Kedi ile Lezizkırın-
tılara bakıp, "Çan Çiçeği Deresi nerede?" diye
sordu.

Lezizkırıntılar, başlarını iki yana salladılar.

"Bilmiyoruz," dedi Şeker'in babası. Bıyıkları, en-
dişle titriyordu.

"Ormanda bir sürü dere var," dedi Altın Kedi.
"Çan Çiçeği Deresi'ni ben de hiç duymadım ama
önemli değil. Orayı görmüş olabilecek birini tanı-
yorum: Kaptan Bir Numara!"

Lale, Ceren ve Altın Kedi, çok geçmeden ağaçla-
rın üzerinden ormana bakıyorlardı. Parlak renkli
yamalarla kaplı, sıcak hava balonunun sepetin-
deydiler!

Kaptan Bir Numara hemen yanlarında uçuyor,
gagasında tuttuğu iple balonu çekiyordu. Ne za-
man "Çek!" diye bağırırsa Altın Kedi de balonun
içindeki başka bir ipi aşağı çekiyordu.

Sıcak hava balonunu dolduran hava kabarcık-
ları, *fooooş!* diye ses çıkararak yükselmelerini
sağlıyordu.

"Dere kenarında yetişen çan çiçeklerini arıyo-
ruz," dedi Ceren.

Ha-
vada sü-
zülürlerken Lale,
uzaklarda karanlık
ve korkutucu bir kule
gördü. "Grizelda'nın
kulesi," dedi ürpererek.
"Hemen yanındaki gri
yeri görüyor musunuz?"
dedi Altın Kedi. "Orası,
Büyülü Çöplük."

Ceren de ürpermişti. "Oraya
gitmediğimize sevindim," dedi.

Birkaç dakika sonra Lale,
düğün çiçeği tarlasının
içinden usulca akan, ıslıl
ıslıl bir dere gördü. Kıyı-
sında da mavi çiçek-
ler vardı.

Orayı göstererek, "Çan Çiçeği Deresi!" diye bağırdı. "Burası olmalı!"

"Kaptan Bir Numara, bizi indirir misiniz lütfen?" dedi Ceren.

Balon, alçalıp yavaşça sarı düğün çiçeklerinin arasına indi.

Lale, "Tıpkı Şeker'in resimlerindeki gibi!" dedi şaşkınlıkla.

Altın Kedi ve kızlar sepetten indikten sonra, "Teşekkürler Kaptan!" diye seslendiler.

Üç arkadaş, suyun yosunlarla kaplı taşların üzerinden köpürerek aktığı dereye doğru ilerlediler.

Altın Kedi, kulaklarını dikti. "Dinleyin!"

Tiz çıgıllıklar duydular.

"Bunlar Zeytin ve Şeker olmalı!" dedi Altın Kedi. "Buraya doğru geliyorlar."

Hep birlikte çömelip çan çiçeklerinin arasından onları izlediler.

Şeker'in kıkırdadığını duyabiliyorlardı. Küçük hamster, "Tüm bu çiçekleri pisletmek için sabırsızlanıyorum," diyordu. "Etrafı dağıtmak, çok eğlenceli! Bunu sonsuza kadar yapabilirim!"

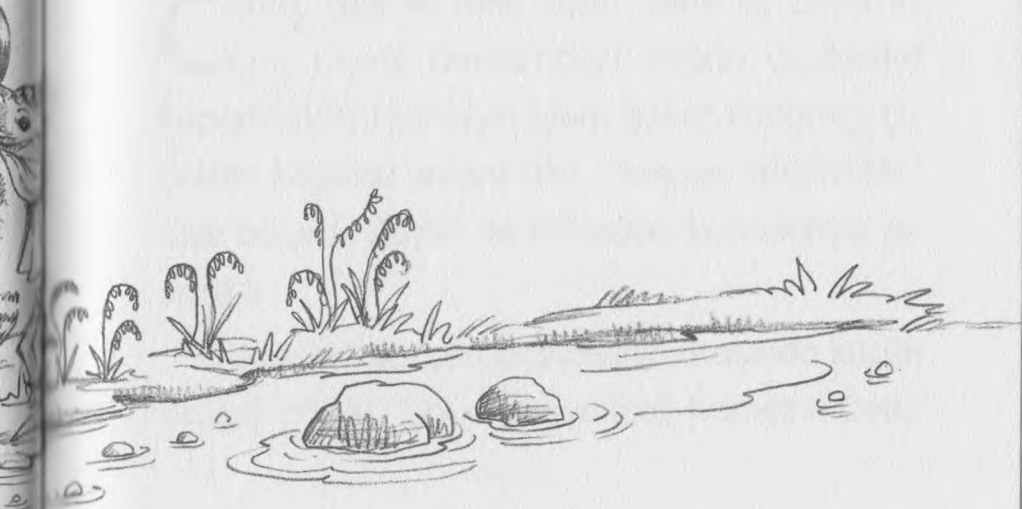
Zeytin, onun etrafında kanat çırparak, "Fazla beklemeyeceksin Şeker!" dedi. "Grizelda sihrin işe yaraması için bir gün yeterli dedi, yani yakında gerçek bir yarasa olacaksın! Ondan sonra ikimiz, ormandaki en pasaklı arkadaşlar olabiliriz!"

Şeker, "Yaşasın!" diye bağırdı sevinçle.

Altın Kedi ve kızlar, korkuyla birbirlerine baktılar. "Eğer büyü işe yaramazsa o zaman Şeker gerçekten yarasaya dönüşür ve onu kurtaramayız!" diye fısıldadı Ceren.

Sekizinci Bölüm

Herkese Pasta!

Ceren, Lale ve Altın Kedi, Şeker ile Zeytin'in Çan Çiçeği Deresi'ndeki düğün çiçeklerini koparmalarını korkuyla izledi. Şeker, kopardığı çiçekleri köpüklü sulara atıp, "Yaşasın dağınıklık!" diye bağırdı. Zeytin de kıkırdayıp kanatlarıyla su sıçrattı.

O sırada Lale, çan çiçeklerinin arasında küçük bir şey gördü. "Şeker'in oyuncak hamsterı Ceviz

bu!” diye fısıldadı. “Büyü, Şeker’in sevdiği her şeyi toplamamız gerektiğini söylüyor. Haydi, gelin!”

Böylece, can çiçeklerinin arasında sürünerek Ceviz’e ulaştılar.

Ceren resim defterini oyuncağın yanına koydu, Lale de pembe kirazları oraya bıraktı. Sonra Ceren kendi defterini açıp büyü’nün sonunu okudu.

“Hepsini en sevdiğin yere koy,

Olmayı en sevdiğin yere.

Biri bunların ismini yüksek sesle söylediğinde

Sen de döneceksin eski hâline.”

“Bakın,” diye fısıldadı Lale. “Gelmek üzereler.”

Zeytin ve Şeker onlara doğru yaklaşırken Altın Kedi ve kızlar ayağa kalktı.

“Şeker,” dedi Altın Kedi yavaşça. “Bak! En sevdiğin eşyalar en sevdiğin yerde.”

Hamster yaklaşıp patilerini çırttı ve kirazlarla resim defterini kokladı. Bıyıkları seğiriyordu. Ceviz'i görünce, sevinçle bağırdı.

"Şimdi!" diye bağırdı Lale.

"Şeker'in hobisi..." dedi Ceren "...resim yapmaktır!"

"Şeker'in en sevdiği yiyecek..." diye ekledi Altın Kedi "...pembe kirazdır!"

"Şeker'in büyük sırrı..." diye bağırdı Lale. "Ceviz'dir!"

El ele tutuşup hep birlikte bağırdılar: "Şeker'in en sevdiği yer: Çan Çiçeği Deresi'dir!"

Şeker'den bir anda mor kıvılcımlar çıktı ve patilerini çırpıp bağırmayı bıraktı.

Ceren ve Lale neşeyle, "Yaşasın!" diye bağırarak zıpladılar.

"Başardık!" dedi Altın Kedi.

Minik hamsterın kafası karışmıştı. Lale, onu

kucağına alıp sarıldı. Sonra kızıl kahverengi başına bir öpücük kondurup usulca, "Her şey yolunda," dedi.

Şeker de ona sarılıp, "Seni gördüğüme çok sevindim," dedi. "Bana gerçekten tuhaf bir şey oldu."

"Büyülenmiştin," diye açıkladı Ceren

"ama biz büyüü bozduk."

"Teşekkür ederim," dedi Şeker. "Yeniden eskisi gibi hissettiğim için çok mutluyum!"

Zeytin, "Hayır, olamaz!" diye bağırdı ve etraflarında kanat çırpıp, öfkeyle söylenmeye başladı. "Şimdi birlikte etrafı dağıtamayacağız! Şeker ile oynamak, artık eğlenceli olmayacak!"

Altın Kedi sert bir sesle, "Ormanı dağıtmamalısın Zeytin!" dedi. "Hayvanlar, evlerinin kirlenmesinden hoşlanmıyor!"

Ama Zeytin, onu duymamış gibiydi. "Gidip arkadaşlarımı bulacağım," dedi kendi kendine. "Sonra birlikte yine etrafı dağıtırız!" Bunları söyledikten sonra, kanat çırparak uzaklaştı.

İçini çeken Ceren, "Ah, olamaz!" dedi. "Umarım çok fazla sorun çıkarmazlar." Sonra onlara doğru süzülen bir şey gördü. Yaklaşan, o tanıdık, sarı küreydi.

"Bakın!" diye bağırdı. "Grizelda!"

Küre, pis kokulu kıvılcımlar saçarak patlarken Şeker, patileriyle gözlerini kapadı.

Cadının yeşil saçları o kadar karışık ki kendi kendine düğümleniyordu. "Bu sefer kazanmış olabilirsiniz!" diye bağırdı "ama üç Büyülü Çöplük

yaratığı daha var. Daha bitmedi! Dostluk Ormanı benim olacak!”

Parmaklarını şıklattı ve pis kokulu kıvılcımlar arasında gözden kayboldu.

Gözlerini açan Şeker, “Neyse ki gitti,” dedi. “Artık eve dönebiliriz!”

Altın Kedi, Ceren ve Lale, Lezizkırıntı Fırını'nın önünde duruyorlardı. Etrafları, arkadaşlarıyla çevriliydi. Pasta süsleme yarışması başlamıştı ve herkes Kolay-Krema-Sıkma torbası ve Lezizkırıntıların ünlü nektar kremasıyla eğleniyordu.

Şeker'in anne babasıyla kız kardeşleri, küçük hamstera sarılmadan duramıyordu.

Şeker'in annesi, “Teşekkür ederim Lale ve Ceren,” dedi. “Ve teşekkürler Altın Kedi. Şeker'i sonsuza dek yarasa olmaktan kurtardınız. Çok akıllısınız.”

"Ve cesur," dedi Şeker. "O cadı çok korkunç!"

"Acaba," dedi Bayan Lezizkırıntı, "Ceren ve Lale, yarışmanın jürisi olmak isterler mi?"

Kızlar heyecanlanmıştı. Yumuşak, yeşil çimenlere oturdular ve küçük hayvanlar sırayla yaptıkları pastaları getirdiler. Loli Uzunbıyık, pastasının yanına havuç kreması koymuştu. Moli Titrekkuyruk'un pastası minik pembe-mavi çiçeklerle kaplıydı.

Fındık Tüylükuyruk'un yaptığı ayçiçeği deseni ne hayranlıkla bakan Lale, Ceren'e dönüp, "Hepsi çok güzel," dedi. "Ama hangi pastanın kazanması gerektiğini biliyorum."

"Ben de!" dedi Ceren. Lale'nin kulağına fısıldaınca o da başını sallayıp gülümsedi.

Sonra iki kız, yarışmanın birincisini birlikte açıkladılar: "Kazanan... Şirin Minikpatı!"

Lale, Şirin'in pastasına kırmızı rozet takarken minik tarla faresi, sevinçle yutkundu. Pasta,

Kaptan Bir Numara'nın yanında uçuşu yamalı sıcak hava balonu şeklindeydi.

Herkes Şirin'e tezahürat yaptı! Şeker de ona sıkıca sarılıp ödülünü verdi: Koca bir sepet fındıkla, ahududulu kek.

"Vay canına!" dedi Şirin.

"Ben de herkese kiraz kremalı kek yaptım!" dedi Şeker. Üzerlerinde birer kiraz bulunan pembe kremalı kek dilimleriyle dolu tepsiyi etrafta dolaştırdı. Herkes iştahla keklerini yerken Altın Kedi ile kızlar, birbirlerine baktılar. Şimdi ne olacağını biliyorlardı.

Loli Uzunbıyık
kahkaha attı.

"Moli, tüylerin
pembe oldu!"

Küçük fare
kıkırdadı. "Se-
nin kulakların
da öyle, Loli."

"Benim tüylerim de!" dedi ördek yavrusu Eli Sarıkanat.

Herkes pembe olmuştu!

Ceren, Lale ve Altın Kedi de keklerini yediler. Kızların saçları ve Altın Kedi'nin tüyleri de tıpkı diğer hayvanlar gibi pespembe oldu.

Şeker, kahkaha attı. "Pembe kirazlara bayılıyorum!"

Kekler bitince herkes, Hindistan cevizli muhallebi ve tatlı dolu torbalarıyla evlerine döndü.

Kızların Sihirli Orman'dan ayrılma vakti de gelmişti artık.

"Hoşça kal Şeker," dediler.

Minik hamster, oyuncağı Ceviz'in patisini tutup onlara el sallattı. "Ceviz'le oynadığımı bilseler de önemli değil artık," dedi. "O olmasaydı, yarasaya dönüşecektim!"

Onunla kucaklaşıp vedalaşan Lale ile Ceren, Altın Kedi'yi takip ederek Dostluk Ağacı'na doğru yola koyuldular.

Kedi, patisiyle ağacın gövdesine dokununca kapı açıldı, içeriden altın renkli ışık süzülüyordu. Kızlar içeri girmeden önce Altın Kedi "Grizelda'nın kötü planını yine engellediğiniz için teşekkür ederim," dedi.

"Ormanı dağıtacak üç Büyülü Çöplük yarattığı daha var," dedi Ceren. "Ortaya çıkarlarsa size yine yardım ederiz."

Lale de başını salladı. "Dostluk Ormanı'nı asla yalnız bırakmayız."

"Biliyorum," dedi Altın Kedi. "Sizin gibi özel dostlarımız olduğu için çok şanslıyız." Kızlara sarıldı. "Hoşça kalın. Yakında görüşürüz!"

Sonra kızlar, altın renkli ışığa doğru yürüdüler.

Bir karıncalanma hissettiler, kendi boylarına dönmüşlerdi. Işık kaybolduğunda, kendilerini yeniden Pırlıtlı Ovası'nda buldular.

"Bir sonraki ziyaretimizi iple çekiyorum!" dedi Ceren.

Minik Patilere Yardım Hastanesi'ne döndüklerinde hayvanlar, kızların onlar için pişirdiği kurabiyeleri kemiriyorlardı.

"Kurabiyeleri beğenmişler," dedi Lale. "Haydi, biraz daha pişirelim."

Ceren, "Belki onları süsleyebiliriz!" diyerek kahkaha attı. "Keşke yanımızda Lezizkırıntıların ünlü nektar kremasından olsaydı!"

"Ve Şeker'in pembe kirazlarından!" dedi Lale. Kızlar gülerek ahıra doğru koştular.

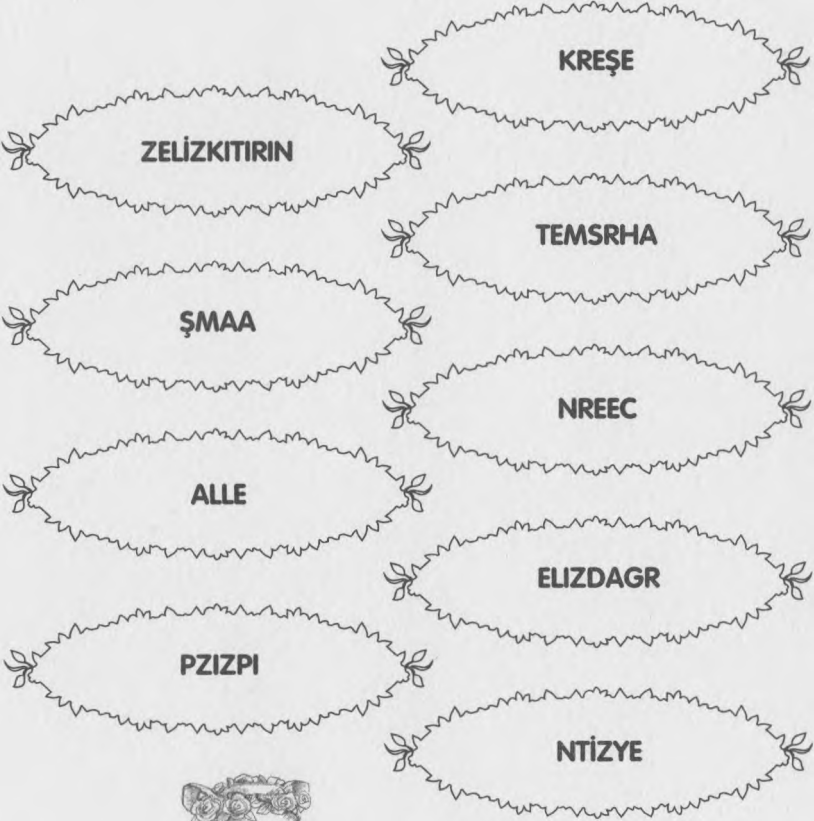

Eğlenceli Bulmaca

Şeker Lezizkırıntı, harflerin yerlerini değiştirmiş!
Kelimelerin doğru yazılışlarını bulabilecek misin?

YANIT

Şeker, Hamster, Maça, Çeren,
Lale, Güzeldi, Zıpzip, Zeytin